

MEDITATION- 1 Söndagen efter Trettondedagen 2018

Matt.3:13-17

Innan jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig, och förrän du lämnade moderlivet, helgade jag dig.

Det är Gud som talar. Det är länge sedan nu.

I förrgår fick jag ett sms. Det stod; *Du har blivit utvald*. Det hände här och nu.

Vad det är jag har blivit utvald till brydde jag mig inte om att kolla. Det kommer så många sådana nuförtiden, och som så mycket annat är det ingenting att bry sig om längre. Men känslan finns fortfarande kvar, om än svagare för varje gång.

Du har blivit utvald. Bland många andra. Du har haft tur. Det kanske till och med är något speciellt med dig. Därför har du blivit utvald. Just du, och ingen annan.

Profeten hette Jeremia. Den gången för länge sedan. Han hade blivit utvald, och plötsligt en dag fick han veta det. Han ville inte. Han tyckte att han var för ung.

Nu heter han Jesus. Ett vanligt namn. En vanlig kille, som du och jag. Med den skillnaden att han nog visste. Att han var utvald.

Vad kände han inför det? När insåg han att han var utvald? Det vet vi inte heller, men det finns många tecken på vägen till Jordan, där han nu står i vattnet och just har blivit döpt av Johannes.

Hans föräldrar visste säkert. Men de förstod nog inte riktigt vad det innebar att han var utvald. Inte än. Några herdar i Betlehem visste och andra vanliga människor som de mötte och berättade om hans födelse för. Några österländska stjärntydare visste. Men det var ju länge sedan nu. Ett enda tillfälle från hans barndom

hör vi talas om. Han var i templet, 12 år gammal, och imponerade på de skriftlärdade med sin bibelkunskap. Annars inte ett ord. Förrän nu. Han är runt 30 år gammal.

Nu är det dags att stiga fram ur skuggorna. Han har inte haft tur som blivit utvald. Det bara är så. Han har haft sin barndom och ungdom på sig att förbereda sig på sin uppgift. Han vet att han är speciell. Han vet att Gud har en plan för hans liv. En uppgift som ingen annan har. Han ska bli mer än en profet; mer än en nu Jesaja eller Jeremia. Mer än Johannes Döparen, den siste store profeten i Israel. Han skall frälsa sitt folk från deras synder. Han skall bli Guds ansikte, hans händer och fötter, hans vilja, kärlek och omsorg. Han ska visa vem Gud är. För dig och för mig och för alla som tar emot honom. Han ska ösa ur livets källa så att den kan flöda fram inuti oss. Han ska förlåta allt. Därför står han här i vattnet. Tillsammans med alla syndarna. För att bli en av oss, vara med oss, vandra med oss, lida med oss och för oss. Redan i moderlivet utvald. Det är inte ett sms från himlen vi hör idag. Inte ett lockbete som visar sig vara tomt och innehållslöst. Det är Faderns kärleksbevis till sin älskade son. Och till oss. För vår skull sände han sin egen älskade son. Av kärlek till oss offrade han honom, utgav han honom åt människors kärlek och hat. Det är riskfyllt att vara utvald, men om ingen vill bli utvald, ingen vill gå, ingen vill utmana ondskan, vilken värld har vi då? Jesus sa ja, och vi blev räddade.

